

Kadınım

– AhmetİDRİSOĞLU · 27 Aralık 2011

Obası çadırdan, çadırı keçe,
Eliyle –yapağı- dokur kadınım,
Eriyle nöbette gündüz ve gece,
Kalbinde sevdası hep sır kadınım.

Obasıyla kalkar düşer yollara,
Fetheder de girer Anadol'lara,
İbretsin ardından gelen kullara,
Yurt için çırpınır bir bir kadınım.

Savaşta cenk eder düşmana karşı,
Unvanı bulmuştur göklerde arşı,
Düşmüyor ağzından istiklal marşı,
Bir yandan kur'anı okur kadınım.

Nene Hatun oldu sürdü düşmanı,
Şerife Bacının donuyor kanı,
Unutmaz, bil seni Türk'ün insanı,
Şehidi, gazisi pir, nur kadınım.

Kimisi örf için kıyar canına,
Ağıtlar yakılır senin anına,
Şahadet yakışır onun namına,
Özgürlüğün için vur, kır kadınım.

Kimseler tutmuyor verip sözünü,
Kimisi ırzına diker gözünü,
Kızartmaz o asla güzel yüzünü,
Tertemiz birisin nur, pir kadınım.

Kiminin kocası bilmez değeri,
Onunla yücelir oysaki eri,
Anamdır, bacımdır öteden beri,
Yiğitten yiğittir, hem er kadınım.

Ne yazsam az gelir senin adına,
Destanlar yetmiyor oysa yâdına,
Zül, değer vermeyen herkes kadına,
Benim yüreğimde gül, hür kadınıam.

27.12.2011 13.30